

nesložil kromě vadia nejvyšší podání podle dražebních podmínek u soudu. Jeví se tedy býti návrh knihovní věřitelky na povolení opětne dražby odůvodněným a byl tento návrh neprávem zamítnut z důvodu, že pohledávka navrhovatelky 4.000 Kč byla převzata na nejvyšší podání vydražitelkou a že spor, který byl zahájen následkem odporu, není ještě právoplatně skončen.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Nápadené usnesení vyhovuje stavu věci a zákonu, pročež se odkazuje na jeho správné důvody, které nebyly vyvráceny vývody dovolacího rekursu, k nimž se podotýká, že knihovní věřitelka byla podle § 6 dražebních podmínek k návrhu na opětnou dražbu oprávněna, poněvadž má pohledávku na vydražené realitě knihovně zajištěnou (§ 154 ex. ř.) a není zákonného ustanovení, podle kterého by návrh na opětnou dražbu předpokládal právoplatnost rozvrhového usnesení.

Čís. 12980.

Při odhadu obytného domu nemohl býti vzat zřetel k možným budoucím důsledkům nové úpravy ochrany nájemců, podle níž ochrana pro některé byty v odhadovaném domě pominula, a nebylo najmě přípustné, aby u těchto bytů, ač byly v době odhadu pronajaty, bylo použito ustanovení § 20 odst. 2 starého a § 21 odst. 1 nového odhadního řádu o výpočtu kapitalisovaného výtěžku místností v době odhadu nepronajatých.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1933, R II 394/33.)

V exekučním dražebním řízení byl proveden odhad domu dne 19. srpna 1932. Odhadní cena nemovitostí byla soudem stanovena 10. října 1932. Dražební rok nařízen na 12. ledna 1933 a se zřetelem na zákon čís. 1 z roku 1933 se změnou dražebních podmínek přeložen na 3. března 1933. Na návrh vymáhající strany nařídil exekuční soud nový odhad nemovitostí, zrušiv zároveň dražební rok. Na stížnost dlužníkovu však rekursní soud toto rozhodnutí změnil a zamítl návrh na nový odhad nemovitostí, takže prvý soud nařídil opětne dražební rok na 22. června 1933. Dne 7. června 1933 povinný dlužník navrhl sám provedení nového odhadu nemovitostí, tvrdě, že se značně změnily předpoklady, na nichž prý odhad byl vybudován. Poukazuje na to, že byty v prodávaném domě podléhaly v době odhadu ochraně nájemníků, avšak podle zákona čís. 54/1933 od 1. října 1933 budou z této ochrany vyňaty, takže od té doby bude lze docílití ryzí činže značně vyšší. Právě tento čistý roční výnos jest podkladem odhadní hodnoty. **E x e k u č n í s o u d** vyhověl návrhu s poukazem k tomu, že hospodářské poměry se změnily. **R e k u r s n í s o u d** zamítl návrh dlužníka na opětne provedení odhadu nemovitostí. **D ů v o d y:** Z návrhu samého jest vidno, že ani v době návrhu povinného dlužníka ani v době rozhodnutí exekučního soudu

změn, na něž návrh naráží, vůbec není a že také ani pro dobu, kdy asi opětň odhad by bylo nutno provést, vůbec nastati nemohou. Poněvadž odhad jest provésti samozřejmě na základě poměrů a skutečností v době odhadu, museli by znalci i soud přihlížeti také jen k činžovnímu výtěžku té doby docilovanému. Je nepřipustné, aby při takovéto příležitosti byl brán zřetel k událostem, které snad mohou nastati v době budoucí, což plným právem lze říci i o významu a důsledcích zákona, jehož se dlužník dovolává. Nelze přece s jistotou předvídati, jaký význam tento zákon bude míti na výši nájemného, neboť nájemné nezávisí prostě na určité zákonné normě, nýbrž jest výslednicí celé řady složek jiných, zejména také řídí se podle suverenní národohospodářské zásady nabídky a poptávky. Pro nařízení nového odhadu není důvodu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

V projednávaném případě jest zbytečný poukaz dovolacího rekurenta na ustanovení § 20 odst. (2) starého a na ustanovení odst. (1) § 21 nového odhadního řádu, podle něhož jest vzítí při výpočtu kapitalisovaného výtěžku zřetel na nájemné, kterého by bylo lze docíliti z místností v době odhadu nepronajatých, poněvadž podle odhadního protokolu nepronajatých místností v době odhadu nebylo a dovolací rekurent to v návrhu na opětňou dražbu ani netvrdil. Vývody dovolacího rekursu, že stanovisko ohledně bytů nepronajatých platí i pro byty, jichž zákonitá ochrana novou úpravou ochrany nájemníků pominula, nemají v zákoně opory, a odkazuje se v tom směru na správné důvody napadeného usnesení.

Čís. 12981.

Pojišťovací smlouva.

Pojistnou příhodou, již pojistník musí podle § 39 odst. (1) poj. řádu oznámiti pojistiteli, jest při pojištění proti povinnému ručení nejen ručební událost (poškození třetí osoby), nýbrž i, že třetí osoba vznesla proti pojistníku náhradní nárok nebo že proti pojistníku bylo zahájeno trestní řízení pro událost zakládající nárok.

Lhůta, již stanovil pojistitel pojistníku k podání žaloby o vyplacení pojistné sumy, se neprodloužila tím, že ještě po stanovení lhůty vyjednával agent pojistitele s poškozeným o smírné vyřízení jeho nároků.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1933, Rv II 212/32.)

Žalující, majitelka autodopravy, byla pojištěna u žalované pojišťovny proti povinnému ručení. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se žalobkyně na žalované, by bylo zjištěno, že žalovaná jest povinna ohledně škody nastalé dne 11. března 1930 zraněním na těle a poškozením na zdraví Karla H-a při havarii auta patřícího žalobkyni, plniti zákonné a smluvní povinnosti k žalobkyni na základě pojistky z povinného ručení ze dne